

VIII 42

Dni Drezdenka

1 — 7 czerwca 1987 r.

DAR DRUKARZY NA RZECZ
NARODOWEGO CZYNU POMOCY SZKOLE

PROGRAM OBCHODÓW:

1 czerwca 1987 r. — poniedziałek

- 10.00 — spotkanie miejsko-gminnych władz polityczno-administracyjnych z przodownikami nauki i pracy społecznej — sala narad Urzędu Miasta i Gminy
- 10.00—18.00 — turniej o Złotą Piłkę tygodnika „Ziemia Gorzowska” — Stadion Miejski im. J. Nojogo
- 11.00—15.00 — gry i zabawy w ramach Międzynarodowego Dnia Dziecka — Stadion Miejski
- 17.00—19.00 — żakina z udziałem młodzieży szkół podstawowych i ponadpodstawowych — Stadion Miejski — zbiórka uczestników — przemarsz korowodu ulicami miasta na Plac 15-go Grudnia
- 19.00—21.00 — dyskoteka dla uczestników biorących udział w żakinadzie i pozostałej młodzieży miasta — Plac 15-go Grudnia

2 czerwca 1987 r. — wtorek

- 9.00—10.00 — turniej wiedzy o mieście z udziałem młodzieży szkół podstawowych i ponadpodstawowych — Liceum Ogólnokształcące
- 10.00—11.00 — przegląd twórczości artystycznej młodzieży szkół miejskich — Liceum Medyczne
- 13.00—16.00 — turniej piłki nożnej dziewcząt — Liceum Ogólnokształcące, Liceum Medyczne, Zasadnicza Szkoła Zawodowa, Zasadnicza Szkoła Rolnicza — Stadion Miejski

3 czerwca 1987 r. — środa

- 10.00 — sejmik racjonalizatorski — PMPZ „MEPROZET”
- 14.00 — występ zespołów artystycznych Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury — Plac 15-go Grudnia
- 16.30 — I Kongres Brydżowy o puchar przew. ZSMP — turniej parami — MGOK

4 czerwca 1987 r. — czwartek

- 16.30 — I Kongres Brydżowy o puchar przew. ZSMP — turniej indywidualny — MGOK

- 15.00—20.00 — Miejsko-Gminny Mityng Lekkoatletyczny młodzieży szkół podstawowych i ponadpodstawowych

5 czerwca 1987 r. — piątek

- 9.00 — uroczyste otwarcie pleneru fotograficznego „DREZDENKO MOJE MIASTO” — MGOK
- 10.00 — wystawa prac malarskich Zygmunta Marcinkowskiego — deptak przy ul. T. Kościuszki
- 11.00—12.00 — pokaz sprzętu bojowego p.poż. ratownictwa ogóln. — Szkoła Podstawowa nr 1
- 16.30—19.00 — sesja popularno-naukowa z okazji Międzynarodowego Dnia Ochrony Środowiska — sala UMiG
- 17.00—18.30 — Festiwal Piosenki Harcerskiej i Turystycznej — sala MGOK

6 czerwca 1987 r. — sobota

- 8.00—13.00 — masowe zawody wędkarskie kół z Drezdenka — rzeka Noteć w okolicach Parku Harcerza
- 13.00—16.00 — turniej zakładów pracy z udziałem: OŻC, Meprozetu, FWP, ZPOW — Stadion Miejski
- 15.00—16.00 — III Zagórze — Drezdenko z metą na Stadionie Miejskim
- 17.00—19.00 — mecz finałowy piłki nożnej o Puchar I Sekretarza KMG PZPR: OŻC — FWP — Stadion Miejski

7 czerwca 1987 r. niedziela

- 10.00—13.00 — zawody drwali okręgu szczecińskiego — Stadion Miejski
- 14.30—17.00 — miejsko-gminna uroczystość „ŚWIĘTA LUDOWEGO” — Stadion Miejski
- 17.00—19.00 — mecz piłki nożnej rzemieślników: Drezdenko — Międzychód — Stadion Miejski
- 17.00—22.00 — ZABAWA LUDOWA w parku przy ul. Kopernika

Cena 25,— zł

Obszar znajdujący się aktualnie w granicach miasta i gminy Drezdenko już w zaraniu naszego państwa wraz z zamieszkującą tutaj słowiańską ludnością stanowił jego integralną część, ściśle podporządkowaną władzy książąt polańskich. Panowanie Piastów na tej ziemi uległo umocnieniu w wyniku militarnego zwycięstwa Mieszka I pod Cedynią i rozszerzenie jego władzy na Pomorze Zachodnie. Również Bolesław Chrobry władał tą ziemią.

Załamaniem się potęgi Piastów po jego śmierci na skutek destrukcyjnie działających sił wewnętrznych i zewnętrznych wpłynęło niekorzystnie na sytuację polityczną Drezdenką. Na skutek usamodzielnienia się Pomorza Zachodniego Drezdenko stało się grodem granicznym. Na przełomie XI i XII wieku kroniki notują liczne bitwy i utarczki zbrojne między rycerstwem polskim i rycerstwem książąt pomorskich, którzy dążyli do opanowania Drezdenka.

W okresie rozbitcia dzielnicowego Drezdenko znajdowało się pod panowaniem książąt wielkopolskich, którzy ze zmiennym szczęściem walczyli o posiadanie tego grodu. Finał tych walk był niepomyślny dla Piastów, gdyż Drezdenko nie weszło do zjednoczonego przez Władysława Łokietka państwa polskiego.

Rok 1317 przyniósł wzmocnienie politycznej obecności Niemców w Drezdenku. Feudalowie niemieccy pod kierunkiem von der Ostenów rozpoczęli działalność kolonizatorską, którą w następnych wiekach kontynuowali Krzyżacy i Prusacy. Ludność polska w tym mieście została zepchnięta do „chyży” (obecna ulica Łąkowa), gdzie w otoczeniu obcym była skazana na stopniową germanizację.

Władcy feudalnego państwa polskiego nie rezygnowali z zabiegów o rewindykację straconych ziem. Jednakże dopiero Kazimierzowi Wielkiemu udało się skłonić von der Ostenów do wejścia w stosunki lenne z Polską, które utrzymywane były w latach 1365—1372. Władysław Jagiełło w swych memoriałach oskarżał Krzyżaków o zabór Drezdenka. Zatarł o ten gród stał się jedną z przyczyn, które doprowadziły do zwycięskiej bitwy pod Grunwaldem.

O zwrot Drezdenka upomniała się Polska na Kongresie pokojowym w Paryżu w 1919 roku. Na przełomie 1918—1919 roku można było mieć pewne nadzieje, że Powstanie Wielkopolskie doprowadzi do wyzwolenia tego miasta, jednakże działania zbrojne wstrzymane zostały na południowo-wschodniej granicy ziem należących obecnie do naszej gminy.

Odradzająca się po latach niewoli Polska nie miała dość sił dla rozstrzygnięcia przynależności państwowej Drezdenka na swoją korzyść.

Możliwości takie zarysowały się podczas II wojny światowej. Poparcie ZSRR dla postulatu polskiego w sprawie odbudowy granicy na Odrze i Nysie przesądziło ostatecznie o powrocie Drezdenka do Polski. Zapowiedzią powrotu polskości na te ziemie była obecność II Armii Wojska Polskiego, która pod dowództwem generała K. Świerczewskiego przybyła tutaj w połowie marca 1945 roku. Nieco wcześniej z inicjatywy radzieckiego komendanta wojennego majora Lewczenki powstała tutaj administracja polska, na czele której stanął burmistrz Szczepan Sekuterski. Dnia 7 maja 1945 roku zastąpił go Kazimierz Derda, który przybył tutaj z nominacją wojewody poznańskiego.

Rok 1945 był rokiem wielkich ruchów demograficznych. W ostatniej dekadzie stycznia na rozkaz władz hitlerowskich Drezdenko i jego okolice opuściła prawie cała ludność niemiecka. Część tej ludności wróciła do swych siedzib w następnych tygodniach, jednakże w czerwcu wszyscy Niemcy wysiedleni zostali za Odrę. Przejściowo w Drezdenku kwaterowali Włosi. Po ich wyjeździe zaistniały warunki dla szybkiej repolonizacji omawianego miasta. Dał temu wyraz założyciel i kierownik pierwszej szkoły polskiej Franciszek Kurowski, który w przemówieniu wygłoszonym do 130 dzieci powiedział: „... te ziemie szybko weszły w krąg kultury polskiej, gdyż zaledwie 4 miesiące upłynęły od zakończenia wojny, a całe Drezdenko jest znowu polskie...”.

Stabilizująca się z każdym dniem społeczność polska postarała się o pierwszy monument, symbol jej patriotycznych uczuć. Z inicjatywy prężnego Koła Polskiego Związku Zachodniego w lipcu 1946 roku wzniesiony został tutaj pomnik Tadeusza Kościuszki, pierwszy pomnik polski na Ziemi Lubuskiej.

dr STANISŁAW TALARCZYK

„Rudy 102” z Zakinady w 1967 r.

ERYK PIETRUSZAK

MOJE MIASTO

Zdawałoby się: prosta rzecz,
trochę barw uszczknąć z wiosny i jesieni
i na białą kartę rzucić
wiersz...

A przecież wybrać trzeba najpiękniejsze,
by była w nich czerwieni moc
i zieleni nadnoteckich łąk.
Bukiet być winien wielobarwny,
jak kolorowe jesteś, Miasto!
Gdy nocą błędzę ulicami,
zda się, że słyszę wiatr historii
powtarzający Twe prastare miano:
Drzeń...

I chociaż czas zasypał wiele dróg
wiecznym milczeniem
i białym pyłem niepamięci
zasnuł imiona wielu spraw —
ten sam stróż wierny — okręt nocy
czuwa nad Twoim snem spokojnym,
te same gwiazdy w rzece szarej
— jak przed wiekami — piszą Twoje imię:
D r e z d e n k o !

Bo wolne — wczoraj wrócone Macierzy,
nowy kształt życia rzeźbisz w trudzie rąk
i młodej myśli,
co siły mierzy na zamiary.
Co dzień piękniejsze malujesz pejzaże
oczom łąkącym kolorowych baśni:
domów jak kwiaty, ulic jak ogrody,
uśmiechu dzieci,
rąk spracowanych

złotej jesieni.

Jest w Tobie, Miasto moje miłe,
to romantyczne jakieś zapatrzenie
w J u t r o —
jest siła, która ramiona uskrzydla
tęsknotą lotu po nowe wciąż laury —

Byliś my z Tobą u zarania —
dębów piastowskich krzepki szczep,
j e s t e ś m y — urodzeni z krwi
biało-czerwonych bohaterów,
b ę d z i e m y, wznosząc wspólny dom
Ojczyzny.